

(२८६) पदानि त्वगतार्थानि तदर्थगतये नराः ।

योजयन्ति पदैरन्यैः स उद्घात्यक उच्यते ॥

यथा मुद्राराक्षसे सूत्रः ।

“क्रूरग्रहः स केतुश्चन्द्रं सम्पूर्णमण्डलमिदानीं ।

अभिभवितुमिच्छति बलात् दत्ति” । अनन्तरं नेपथ्ये “आः
क एष मयि जीवति सति चन्द्रगुप्तमभिभवितुमिच्छतीति ॥”

अत्रान्यार्थवन्त्यपि पदानि हृदिस्थार्थागत्या अर्थान्तरे सङ्ग-
मस्य पात्रप्रवेशः ।

(२८७) सूत्रधारस्य वाक्यं वा समादायार्थमस्य वा ।

भवेत् पात्रप्रवेशश्चेत् कथोद्घातः स उच्यते ॥

वाक्यं यथा रत्नावल्यां । “दीपादन्यस्मादपीत्यादि” सूत्र-
धारेण पठिते । नेपथ्ये एवमेतत् कः सन्देहः । “दीपादन्यस्माद-
पीत्यादि” पठित्वा यौगन्धरायणस्य प्रवेशः । वाक्यार्थं यथा वेण्यां ।

“निर्व्वानवैरदहनाः प्रशमादरीणां

नन्दन्तु पाण्डुतनयाः सह माधवेन ।

रक्तप्रसाधितभुवः क्षतविग्रहाश्च

सुस्था भवन्तु कुरुराजसुताः समृत्याः ॥”

इति सूत्रधारेण पठितस्य वाक्यस्यार्थं गृहीत्वा नेपथ्ये आः
दुरात्मन् वृथा मङ्गलपाठक कथं सुस्था भवन्तु मयि जीवति
धार्तराष्ट्राः । ततः सूत्रधारो निष्क्रान्तः । भीमसेनस्य प्रवेशः ।

(२८८) यदि प्रयोग एकस्मिन् प्रयोगोऽन्यः प्रयुज्यते ।

तेन पात्रप्रवेशश्चेत् प्रयोगातिशयस्तदा ॥